

Başbakan'ın konuşması

İSMET BERKAN
Türkiye / 12/08/2009

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın dün partisinin grup toplantısında yaptığı konuşması, pek çok bakımdan tarihe geçecek nitelikte bir konuşma.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın dün partisinin grup toplantısında yaptığı konuşması, pek çok bakımdan tarihe geçecek nitelikte bir konuşma.

Birincisi, daha 10 yıl öncesine kadar bu konuşmadaki bazı cümleleri yazan veya söyleyen insanlar mahkemelerde sürünüyor, pek çoğu 'Terör örgütüne yardım yataklık'tan hapse giriyordu, bugün memleketin başbakanı bunları söylüyor.

İkincisi, konuşmada şehit anneleriyle veya PKK'ya katılan oğlunu dağda kaybetmiş annelerle kurulan duygudaşlık, Türk siyasetinde pek de örneğine rastlanmayan bir şey.

Üçüncüsü, konuşmanın bizatihi kendisi bana göre 'Kürt açılımı' zaten. Kürt kardeşlerimiz, ülkenin yöneticilerinden tam da böyle şeyler duymak, adam yerine konduklarını gerçekten hissetmek istiyorlar. ***

Bir küçük alıntı yapacağım Başbakan'dan:

"Biz artık şu soruyu soruyoruz, hem de yüksek sesle, gür sesle; eğer Türkiye enerjisini, bütçesini, kazanımlarını, bütün bunların ötesinde huzurunu, refahını, gencecik fidan gibi delikanlılarını teröre kurban etmeseydi, Türkiye son 25 yılını terörle, çatışmayla, olağanüstü hal ile faili meçhullerle, boşaltılan köylerle, üzerine ayyıldızlı bayrağımızın örtüldüğü tabut görüntüleriyle heba etmeseydi bugün nerede olurdu? Eğer sorun daha ortaya çıkarken fark edilip gerekli tedbirler alınabilseydi, eğer mesele büyümeden çözüme kavuşturulsaydı on binlerce insanımız hayatını kaybetmeden, on binlercesi yaralanmadan ve yüz binlercesi mağdur olmadan bu mesele suhuletle çözülmüş olsaydı bugün Türkiye nerede olurdu? Bu soruları çoğaltarak sormanızı istiyorum. Milletçe sormamızı istiyorum. Ne oldu, nerede yanlış yapıldı? Nerede yanlış politikalar uygulandı, nerede yanlış tavırlar sergilendi?"

Bu sözler, adına ister 'terör sorunu' ister 'Güneydoğu sorunu' ister 'Kürt sorunu' deyin, ortada olan sorunun salt bir terör meselesi olarak görülmesinin yanlışlığını benim bildiğim kadarıyla resmi düzeyde ilk kez bu kadar açık biçimde söylenmesi anlamına gelir.

Bu sözlerin ardına düştüğünüzde, arkadaki mantığın terörün bir NEDEN değil bir SONUÇ olduğu fikrinden hareket ettiğini görürsünüz.

Ve doğrudur da, terör bir neden değil bir sonuçtur. Bugüne kadar terörü ezmeye çalışırken onu ortaya çıkaran nedenlerin üzerine eğilmeyi hep reddettik. Belki de ilk kez, hükümet düzeyinde o nedenlere eğilmenin,

o nedenleri ortadan kaldırmanın eşğinde olabiliriz. ***

Bir alıntı daha:

"Evlad açısından daha büyük acı yoktur. Allah hiç kimseye bunu yaşatmasın. Hiç kimsenin ocağına bu acıyı düşürmesin. Son 25 yılda Türkiye'nin doğusunda, batısında, kuzeyinde, güneyinde nice annelerin, çalan her telefonda yürekleri ağzına gelmiştir. Elleri telefona uzanırken, hasret gidermekle şahadet haberini almak arasındaki derin uçurumda kalmıştır. Bunu gittim bir evde yaşadım. "Oğlum dün beni aradı. 'Anne biz şu anda bir yola çıktık, gidiyoruz. Dua et, ama şahadeti de özlüyorum' dedi.

24 saat sonra oğlumun haberini aldım...” diye anlattı. Tabii, göğsündeki cebinden çıkmış olan emanetleri, bana gösterdiklerinde de benim dünyam sarsıldı. Hangi annenin yüreği dayanır buna? Hangi annenin kalbi bu açığı taşır. ‘Büyüttüm, besledim asker eyledim, gitti de gelmedi yavrum, buna ne çare...’ diyerek ağıtlar yakan bir anneyi, hangi etkileyici söz teselli edecektir. Yaklaşık 30 yıldır nice anne, telefonun başında Ağrı Dağı gibi, Munzur Dağı, Cudi Dağı gibi, Erciyes Dağı gibi, Kaçkar Dağı gibi olduğu yere yığılıp kalmış, nice babanın göz yaşları sel olup akmıştır.”
Bu sözlerdeki duyguya, duygusallığa ve empatiye siz de yaklaşıyorsanız, bana göre doğru yerde duruyorsunuz demektir.